

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200762
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2718200762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Spálovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Dominiky Horváthovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. XXX/XX, D., o zaplatenie 1.782,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 5. októbra 2021, č.k. 3Csp/55/2018-99, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n ť zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur od 27.04.2018 do zaplatenia – najdlhšie do 21.10.2024, najviac však do výšky 600,62 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.828,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.826,71 eur od 27.04.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

Rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou § 497 a § 502 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, ďalej len „ObZ“, § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „ZoSÚ“, § 53 ods. 9, § 517 ods. 1 a 2, § 565 a § 559 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k skutkovým zisteniam, že strany sporu uzatvorili dňa 2.11.2016 úverovú zmluvu resp. zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (§ 2 písm. d/ ZoSÚ), na základe ktorej sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.000,- eur, ktoré sa žalovaný ako dlžník zaviazal splácať spolu s poistením za podmienok dojednaných v predmetnej úverovej zmluve. Nakoľko žalovaný porušil dohodnuté zmluvné podmienky splácania, keď riadne neplnil v dohodnutých splátkach, žalobca pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru ku dňu 26.04.2018, a to v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čomu predchádzalo písomné upozornenia žalovaného listom zo dňa 21.2.2018. Žalovaný

tieto skutočnosti nepoprel. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy. Dlž žalovaného pozostáva z dlžnej istiny vo výške 1.782,40 eur (žalovaný zo sumy 2.000,- eur uhradil na istinu sumu 217,60 eur, rozdiel je suma 1.782,40 eur), sumy 44,31 eur, ktorá predstavuje dohodnutý úrok vo výške 9,50 % ročne do času predčasného splatenia (26.4.2018), suma 0,70 eur, ktorá predstavuje vyčíslený úrok z omeškania (5 % ročne) z dlžnej splátky do času predčasného splatenia a suma 1,46 eur ktorá predstavuje súčet omeškaných poplatkov za poistenie (2×0,73 eur). Súd nemal v konaní (zo strany žalovaného) preukázané, že by tento jeho záväzok voči žalobcovi splnil, žalovaný bol v konaní pasívnym, tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nerozporoval.

Súd prvej inštancie žalobe v rozsahu uvedenom vo výroku I. vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu uvedenú vo výroku I. tohto rozsudku. Suma 1.828,87 eur predstavuje súčet sumy: 1.782,40 eur, 44,31 eur, 0,70 eur a 1,73 eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 1.826,71 eur (ako súčet sumy 1.782,40 eur a sumy 44,31 eur) tak, ako to žiadal žalobca v zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 (výrok I.), tento mu priznal od 27.04.2018 tak ako žiadal žalobca, nakoľko je to deň nasledujúci po dni predčasnej splatnosti úveru. Do času predčasnej splatnosti úveru žalobca úrok z omeškania vyčíslil v sume 0,70 eur, ktorý mu súd taktiež priznal (výrok I.).

Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur (dlžnej istiny) za čas od 27.04.2018 (t.j. po predčasnej splatnosti úveru) do zaplatenia, tento bol súdom prvej inštancie vyhodnotený ako nedôvodný. K právnej problematike úroku požadovaného veriteľom z dlžnej istiny až do času zaplatenia tejto dlžnej istiny existuje už judikát pod č. R 5/2021, t.j. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.6.2020, v zmysle ktorého po vyhlásení predčasnej splatnosti veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú pri riadnom plnení povinností dlžník by zaplatil ako cenu peňazí. Uvedený údaj však z tvrdenia žalobcu, resp. zo spisu (predložených listín) nevyplýva, nie je zrejmý (možné ho zistiť) ani z predloženej predmetnej zo zmluvy o úvere, teda nie je možné zistiť, či a aká časť z celkovej čiastky 2.967,52 eur, t.j. ako celkovej sumy určenej k zaplateniu úveru tvorí úrok, aká časť poistné, prípadne iné poplatky, a tento údaj nebolo možné od žalobcu získať ani na nariadenom pojednávaní, nakoľko ktoré sa žalobca nedostavil. Odročenie pojednávania za týmto účelom by bolo nevhodným, nesystémovým, povinnosť súdu takto postupovať daná nie je. Žalobca sa svojim konaním (vedomou neúčastou na pojednávaní) podľa súdu dobrovoľne vzdal možnosti reagovať na predbežné právne posúdenie (v rámci ktorého k požadovanému úroku zaujal svoje stanovisko), prípadne doplniť svoje skutkové tvrdenie. Súd preto žalobu v časti požadovaného úroku vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur od 27.04.2018 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Výška úroku nemôže byť zahrnutá do hodnoty výšky uplatnenej pohľadávky, z ktorej je vypočítaný pomer úspechu a neúspechu v súvislosti s náhradou trov konania, čiastočné zamietnutie žaloby v časti úroku teda nemalo vplyv na konštatovanie o plnom úspechu žalobcu v tomto konaní.

Proti tomuto rozsudku voči zamietajúcemu výroku II. podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b) a f) CSP. Domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku II. zmenil a rozhodol tak, že žalobe vyhovie.

V odvolaní uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o tom, že z predloženej predmetnej zmluvy nebolo možné vyčísliť úroky, ktoré prináležia žalobcovi ako cena peňazí. Z predmetnej zmluvy je možné vyčísliť úrok, a to nasledujúcim spôsobom: 29,87 eur (výška anuitnej splátky- vyplýva zo zmluvy) x 96 (počet splátok- vyplýva zo zmluvy)= 2867,52 eur toľko bol klient (žalovaný) povinný zaplatiť žalobcovi istina + úroky. K danej sume 2867,52 eur sa dá dopracovať aj tak, ak od celkovej čiastky 2967,52 eur (vyplýva zo zmluvy) odrátame poplatok za poskytnutie úveru teda 100 eur (vyplýva zo zmluvy) a taktiež dostaneme sumu 2867,52 eur, teda sumu ktorú je povinný žalovaný zaplatiť na istinu +

úroky. Keď od tejto sumy 2867,52 eur odrátame 2000,- eur, čo bola poskytnutá istina dostaneme sumu 867,52 eur, ktorá predstavuje teda úroky, ktoré je klient povinný zaplatiť. Klient po uzavretí zmluvy a do predčasného zosplatnenia na úrok uhradil 222,59 eur (vyplýva z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia, ktorý bol prílohou žaloby), ktoré je teda potrebné odrátať od sumy 867,52 eur (úroky) a taktiež je potrebné odrátať sumu 44,31 eur, nakoľko tú si samostatne ako úrok žalobca uplatňuje v tomto konaní a rozsudkom bol aj tento úrok žalobcovi priznaný. Teda zmluvný úrok, ktorý si žalobca uplatňuje ako cenu peňazí predstavuje 600,62 eur (867,52 eur (úrok povinný zaplatiť) - 222,59 eur (úrok, ktorý uhradil do predčasného zosplatnenia) - 44,31 eur (úrok uplatnený žalobcom samostatne v konaní) = 600,62 eur). Ďalej odvolateľ uviedol, že pokiaľ si súd vyčíslením úroku nebol istý alebo považoval návrh žalobcu za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie / opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/33/2017-53, Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/57/2017, č. k. 11Co/189/2018, atď.

Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a f) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť (§ 388 CSP).

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II., v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur za čas od 27.04.2018 do zaplatenia je nedôvodný, v dôsledku čoho mal byť daný dôvod na zamietnutie žaloby v uvedenom rozsahu. Vyhovujúci výrok I., ktorý nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť a nepodliehal odvolaciemu prieskumu.

Napadnutým výrokom súd prvej inštancie nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur (dlžnej istiny) za čas od 27.04.2018 (t.j. po predčasnej splatnosti úveru) do zaplatenia zamietol z dôvodu, že údaj o úroku z tvrdenia žalobcu, resp. zo spisu (predložených listín) nevyplýva, nie je zrejmý (možné ho zistiť) ani z predloženej predmetnej zo zmluvy o úvere, teda nie je možné zistiť, či a aká časť z celkovej čiastky 2.967,52 eur, t.j. ako celkovej sumy určenej k zaplateniu úveru tvorí úrok, aká časť poistné, prípadne iné poplatky, a tento údaj nebolo možné od žalobcu získať ani na nariadenom pojednávaní, nakoľko ktoré sa žalobca nedostavil.

Odvolateľ namietol, že všetky požadované údaje vyplývajú z predložených listín, najmä zo zmluvy o úvere, pričom úrok je možné z dostupných údajov aj vyčísliť, súd prvej inštancie teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ aj súd prvej inštancie považoval návrh žalobcu za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie / opravu, čo sa nestalo a tým mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Po preskúmaní rozsudku prvej inštancie v napadnutom rozsahu odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Zamietnutý nárok žalobcu sa týkal len úroku, ktorý žalobca v žalobe špecifikoval nasledovne: 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur za čas

od 27.04.2018 do zaplattenia. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že výška úrokovej sadzby vyplýva z bodu 1.2 predloženej úverovej zmluvy, pričom bola dohodnutá ako fixná úroková sadzba vo výške 9,5 % ročne. Súd prvej inštancie považoval výšku úrokovej sadzby za riadne preukázanú, pričom z nej vychádzal, keď žalobe v časti vyčísleného úroku vo výške 44,31 eur, ktorá predstavuje dohodnutý úrok vo výške 9,50 % ročne do času predčasného splattenia (26.4.2018), vo výroku I. rozsudku vyhovel.

Suma, ktorej úročenia sa žalobca domáhal, bola v žalobe špecifikovaná vo výške 1.782,40 eur, pričom ide o dlžnú istinu. Táto suma predstavuje poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur po odpočítaní úhrad žalovaného vo výške 217,60 eur. Z týchto údajov vychádzal aj súd prvej inštancie, pričom výšku istiny považoval za nespornú a riadne preukázanú a žalobcovi nárok na jej zaplattenie priznal nenapadnutým výrokom I. (bod 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

Pokiaľ ide o obdobie, za ktoré požaduje žalobca úrok z istiny, súd prvej inštancie správne v bode 22. odôvodnenia rozsudku poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, v zmysle ktorého po vyhlásení predčasnej splatnosti veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Cena peňazí v uvedenom kontexte predstavuje sumu, ktorá by veriteľovi patrila pri riadnom splácaní dlhu, a to až do termínu konečnej splatnosti dlhu. Úrok z istiny od 27.04.2018 (t.j. po predčasnej splatnosti úveru, ktorá nastala ku dňu ku dňu 26.04.2018) patrí teda žalobcovi do zaplattenia, najdlhšie však do termínu splatnosti úveru. Údaj o konečnej splatnosti úveru, t.j. 21.10.2024, mal súd prvej inštancie za preukázaný z úverovej zmluvy (bod 1.2 zmluvy). Keďže nie je zrejmé, či dôjde skôr k zaplatteniu istiny, alebo k uplynutiu termínu konečnej splatnosti dlhu, ohraničenie čiastky predstavujúcej úrok po zosplattení dlhu je možné vyjadriť aj vyčíslenou celkovou sumou, ktorá predstavuje cenu peňazí, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení vo výške 867,52 eur (uvedená čiastka vyplýva z celkovej čiastky 2.967,52 eur, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť a je uvedená v úverovej zmluve – bod 1.2, po odpočítaní istiny vo výške 2.000,- eur a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100,- eur), ponížená o čiastku, ktorú si žalobca uplatnil titulom úroku samostatne (vyčíslený úrok vo výške 44,31 eur, ktorý predstavuje dohodnutý úrok vo výške 9,50 % ročne do času predčasného zosplattenia a bol už žalobcovi priznaný výrokom I. napadnutého rozsudku) a o čiastku ktorú už žalovaný plnil a započítala sa na úrok vo výške 222,59 eur (uvedenú čiastku mal súd prvej inštancie za preukázanú z prehľadu splácania do predčasného zosplattenia, čl. 31); a teda nesmie prekročiť maximálnu výšku 600,62 eur.

Na základe vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď považoval nárok žalobcu na zaplattenie úroku vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur za čas od 27.04.2018 do zaplattenia, za nepreukázaný. Naopak, všetky údaje potrebné k výpočtu úroku, mal súd prvej inštancie podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku za riadne preukázané (výška úrokovej sadzby, výška úročenej istiny, úročené obdobie, celková čiastka úveru, úhrady žalovaného), nemožno preto jeho záver o nepreukázaní uplatneného nároku považovať za správny.

Vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý výrok II. rozsudku je potrebné s použitím § 388 CSP zmeniť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.782,40 eur od 27.04.2018 do zaplattenia, pričom úročené obdobie je nutné ohraničiť termínom konečnej splatnosti úveru - 21.10.2024, ako aj maximálnou výškou nesplateného úroku po odpočítaní vyčísleného úroku do predčasného zosplattenia úveru a úhrad žalovaného - 600,62 eur (výrok I).

Podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. (ods. 2) Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O trovách prvoinštančného ako aj odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči žalovanému v plnom rozsahu, s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (výrok II).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).